

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3120/2020
10.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП „Топлана“ из Лесковца, чији је пуномоћник Стојан Такић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Александар Младеновић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 3823/18 од 24.12.2019. године, у седници већа одржаној дана 10.09.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 3823/18 од 24.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 4667/16 од 04.10.2018. године, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужени да тужиоцу на име дуга исплати износ од 103.248,02 динара са законском затезном каматом, а тужилац је обавезан да туженом на име трошкова парничног поступка исплати износ од 76.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 3823/18 од 24.12.2019. године, преиначена је првостепена пресуда и обавезан тужени да тужиоцу на име дуга исплати износ од 51.624,01 динар са законском затезном каматом од 14.04.2014. године, док је од досуђеног до траженог износа 103.248,02 динара, тужбени захтев одбијен (став 1. и 2. изреке). Тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 50.310,94 динара. (став 3. изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 468. став 1. ЗПП, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Чланом 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда, донете у поступку у спору мале вредности, није дозвољена ревизија.

Побијаном пресудом донетом у другом степену правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. став 1. ЗПП, јер висина спорног потраживања износи 103.248,02 динара, који је износ очигледно испод законом прописаног цензуса од 3.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, из ког разлога је ревизија туженог недозвољена. Није од значаја што је другостепеном пресудом делимично преиначена првостепена пресуда, с обзиром да се ради о спору мале вредности, па се не примењује одредба члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП по којој је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић